

nocturne sostenuto da molte voci
(nachtstuk door veel stemmen gedragen)

wist je liefste dat de nacht hier lichtjes heeft
dat we samen door het donker kunnen dwalen
laat ons stranden in het ongewis

hier

wacht de nacht
knisperend fluisterend
luisterzachtgedacht
nevels in zwart en grijs
ik het kind leef
in mij en jij
de nacht wacht

de magie waar de stilte zijn plek vindt
de teunisbloem opent en nachtvlinders lokt

durf de nacht spiegel de dag
oude tijden ploppen op
in andere dimensies is de droom

waar
 is de dag
waar
 zijn wij

van stil naar beweging
donker en licht

rust voor mijn ogen voel strek mijn hand
vingers
voel met mijn voet rust voor mijn ziel

deel ik mijn angst in het donker met jou
leg je hoofd op mijn kussen een kus op je hoofd
als we delen met velen kan de nacht ons helen
duister laat mij schuilen laat mij los losser los op

verstil mijn denken

wie
 ben ik
 op de goede weg

nacht

ik kan je niet zien

breng rust in de cirkels
van mijmeren dromen slapen
of niet

gesandwicht tussen muren van op straat rokende ballorigen
in dreunende bas gevangen klokketorens in de ochtend

schiet midden in de nacht wakker
iets op het gazon wat een dier welke schrik weg

sta op schrijf ik de dag
naar me toe

waken verlangen piekeren twijfelen tobben
verslapen

nacht dromen of dag

omarm mij nacht
laat mij teder in stilte vrijen
na vechten laat mij
zacht slapen ontladen

engel in de nacht

laat mij bidden verdiepen verzachten
in het licht van de volle maan
glinstering onder de stille majestueuze
eikenboom scharrelen egels door dennennaalden
amberboom en kastanje kom verdriet ik wil

deze nacht niet

demonen mij verzoeken beren van de nacht
zwarte gaten en sterrenstof donker zwart dennenbos
gil van de steenuil vleermuis fladdert stille dromen
uilenroep wolkensoep nacht koud kil koel cool
macht onmacht siddering roerloos

wacht ik op de nieuwe morgen nieuwe tijd
mijn gedachten moeten wachten tot de dag

sterren in de nacht drijven ganzen op het water
heeft het licht de kans om door te breken

nacht o nacht waarin ik liefheb
mijn nacht o mijn mooiste nacht
die ik nooit vergeet
woestijn verlicht door oneindig veel sterren
warme broei zwoel de wind langs mijn lijf

probeer te slapen

nachtgedachten zijn alleen van mij

ik zweef eindeloos vrij

zo vloeit voort de nacht
verre diepte grote hoogte grote diepte verre hoogte
verkwikkend
de boot gaat langsij om bij nacht en ontij
in de veilige haven zich te laven

nachtzusters en broeders wij allen zijn eenzaam
wij allen zijn samen ongezien
wij werken wij slapen om en om
de nacht bedekt veel herstelt verstopte gedachten
elke nacht een must voor rust en lust die wakker kust

een derde deel van mijn leven is nacht is landen in stilte
speelt een fluwelen hand een nachtstuk hoog in de lucht
zingt de nachtegaal muziek achter mijn gedachten

nocturne

verborgen tussen muren intiem
nachtklanken uit andere tuinen
gedachten tollend door elkaar

overgang en omhulsel louterende uren
zomernacht koelt af onder bomen
schaduwzijde van de dag
opmaat naar een nieuw begin

meer dan de dag is ze bereid te wachten

de nacht

achter een breedtegraad
het kind wacht
op de dageraad

Dietske Geerlings (stadsdichter Zutphen) in samenwerking met publiek uit het Oranjepark in Nunspeet, Dat Bolwerck in Zutphen en de Theaterkerk in Bemmeloord